

РЕШЕНИЕ

№ 4208

гр. София, 25.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 60 състав,
в публично заседание на 11.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Терзиев

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **5954** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], ет.1, офис 105 срещу Уведомително писмо № 01-220-2600/61 от 06.02.2019 г. за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по мярка 14 „Хуманно отношение към животните“ от ПРСР за периода 2014 -2020 г., издадено от директора на Областна дирекция на Държавен фонд „Земеделие“ – С. – град.

В жалбата са развити доводи за незаконосъобразност, неправилност и необоснованост на обжалвания административен акт, като постановен в нарушение на административно-производствените правила и материалния закон, тъй като видно от стр.3 на Уведомително писмо № 01-220-2600/61 от 06.02.2019 г., е направено прихващане на стойност 4365.38 лв. от одобрената по заявление за подпомагане по подмярка 14.1 „Хуманитарно отношение към животните“ в сектор ЕПЖ сума в размер на 6933.17 лв., с обяснение, че колона „Прихваната сума“ отразява приспадатите от оторизираната субсидия суми, в резултат на санкции или недължимо оторизирани суми, за която има влязъл в сила АУПДВ, или приспаднати суми от изискуеми задължения по други схеми и мерки, администрирани от ДФЗ, за каквито няма данни в обжалвания акт по отношение на жалбоподателя. Жалбоподателят твърди, че към момента на издаване на Уведомителното писмо няма изискуеми задължения, както и влязъл в сила

административен акт, издаден от Държавен фонд земеделие, с който да са му наложени санкции. Претендира от съда отмяна на оспорения административен акт. Претендира разности.

Ответникът – директорът на Областна дирекция ДФ „Земеделие“ - редовно призован, не изпраща представител. Постъпила е молба от процесуалния му представител адв. Л., с която не възразява да се даде ход на делото и представя Уведомително писмо с изх. № 30.01.2021 г. за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схеми и мерки за директни плащания, базирани на площ за кампания 2017 г. В проведеното съдебно заседание, ответника редовно призован, не изпраща представител.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят [фирма], представлявано от управителя Д. А., в качеството си на земеделски стопанин по смисъла на § 1, т. 23 от ДР на ЗПЗП, е подал заявление за подпомагане с идентификационен № 23/14/1/00549, /УИН/ 23/311017/90782 и УРН 683772 по Мярка 14 „Хуманно отношение към животните“ от „Програма за развитие на селските райони 2014- 2020“, е одобрен за участие по дейност 1.1 „Осигуряване на свободна подова площ“ (ЕПЖ) от подмярка 14.1 „Плащания за хуманно отношение към животните в сектор ЕПЖ“.

С Уведомително писмо, с изх. № 01-223-2600/589, от 27.11.2018 г., Областна дирекция на Държавен фонд „Земеделие“, информира бенефициера [фирма], чрез управителя на дружеството Д. А., че в резултата на извършените административни проверки по декларираните от дружеството данни в подаденото заявление за подпомагане с идентификационен № 23/14/1/00549 по Мярка 14 „Хуманно отношение към животните“ от „Програма за развитие на селските райони 2014- 2020“, дружеството е одобрено за участие по дейност 1.1 „Осигуряване на свободна подова площ“ (ЕПЖ) от подмярка 14.1 „Плащания за хуманно отношение към животните в сектор ЕПЖ“.

С Уведомително писмо, с изх. № 01-220-2600/61 от 06.02.2019 г., ответникът приспада от размера на одобрената сума за „Осигуряване на свободна подова площ“ (ЕПЖ) в размер на 6933.17 лв., сумата 4365.38 лв., като под Таблица № 1 (съдържаща се в акта), обективираща горечитираните суми, са въведени уточнения по отношение на колоните в таблицата, наименувани „Намаления“ и „Прихванати суми“. За колона „Прихванати суми“, е направено следното уточнение: „отразява приспадатите от оторизираната субсидия суми, в резултат на санкции или недължимо оторизирани суми, за която има влязъл в сила АУПДВ, или приспаднати суми от изискуеми задължения по други схеми и мерки, администрирани от ДФЗ“. Същото е получено от [фирма] на 11.02.2019 г., видно от известие за доставяне, находящо се в кориците на адм.дело №412/2019 г. по описа на Административен съд – София област.

Във връзка с процесното уведомително писмо от 06.02.2019 г., жалбоподателят депозира, чрез ДФ „Земеделие“, жалба с вх.№ 01-220-2600/61 от 15.02.2019 г.,

адресирана до Административен съд София-град, но административният орган я изпраща на Административен съд – София област, където е администрирана с вх. № 1476/11.03.2019 г.

Отделно от това, във връзка с постъпилата в деловодната система на ОД на ДФ „Земеделие“, жалба от дружеството, директорът на ОД на ДФ „Земеделие“ – [населено място], изпраща докладна записка, с изх. № 01-220-2600/61#2 от 19.02.2019 г. до директора на ДДП ДФ „Земеделие“, с която моли да бъде допълнена информацията в оспореното Уведомително писмо по отношение на това по кои схеми и мерки са наложени санкциите на [фирма].

В отговор на докладната записка, на 25.02.2019 г. директорът на Дирекция „Директни плащания“ към ДФ „Земеделие“ отговаря, че прихванатата сума от 4365.38 лева от оторизираното плащане по Мярка 14 на [фирма] е на основание установена „сума на неударжаната санкция“ по Мярка 12/ Натура 2000 в подаденото заявление за подпомагане по схемите и мерките по директни плащания на кандидата за кампания 2017 с УИН 22/060617/85996.

При така установената фактическа обстановка, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град достига до следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е процесуално допустима – подадена е от надлежна страна и в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК. Жалбоподателят е уведомен за оспорения в настоящото производство акт на 11.02.2019 г., като жалбата срещу акта е била подадена до Административен съд София град на 15.02.2019 г. с вх. № 01-220-2600/61 чрез Държавен фонд „Земеделие“, но административният орган вместо да я изпрати на адресата, я изпраща на Административен съд - София област /АССО/, поради което с Определение № 736/30.05.2019 г. по описа на АССО производството по жалбата е прекратено и делото е изпратено по подсъдност на Административен съд София- град на 03.06.2019 г.

По съществуването на спора:

Разгледана по същество, след проверка на административния акт, съгласно чл. 168, ал.1 от АПК във връзка с чл. 146 от АПК, жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

По отношение на компетентността на органа издал акта, спазването на установената форма и на административнопроизводствените правила:

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган - директор на ОД на ДФ „Земеделие“ в рамките на предоставените му правомощия, съобразно Заповед № 03-РД/3372/13.09.2017 ф. вр. със Заповед №220/26.02.2015 г. При издаване на административния акт не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила.

Жалбоподателят [фирма] е подал заявление за подпомагане с идентификационен № 23/14/1/00549, /УИН/ 23/311017/90782 и УРН 683772 по Мярка 14 „Хуманно отношение към животните“ от „Програма за развитие на селските райони 2014- 2020“, е одобрен за участие по дейност 1.1 „Осигуряване на свободна подова площ“ (ЕПЖ) от подмярка 14.1 „Плащания за хуманно отношение към животните в сектор ЕПЖ“.

С процесното Уведомително писмо, с изх. № 01-220-2600/61 от 06.02.2019 г., издадено от директора на Областна дирекция на Държавен фонд „Земеделие“, дружеството е уведомено, че в резултат на одобреното участие по дейност 1.1 „Осигуряване на свободна подова площ“ (ЕПЖ) от подмярка 14.1 „Плащания за хуманно отношение към животните в сектор ЕПЖ“, следва плащане на сумата от 6933.17 лева, съобразно Таблица №1 – оторизирани и извършени плащания в лева, представена като неразделна част от писмото.

Таблица № 1 съдържа 7 пункта, съдържащи информация за: датата, исканата сума, намаление, редукии, оторизирана сума, прихваната сума и изплатена сума. Така, видно от информацията, представена в таблицата става ясно, че на бенефициера от исканата и оторизирана сума в размер на 6933.17 лева, е прихваната сумата от 4365.38 лева, след което е изплатен по банков път остатъкът от 2567.79 лева.

В обяснението към Таблица 1 за колоната "прихваната сума" е посочено, че същата "отразява приспаднатите от оторизираната субсидия суми, в резултат на санкции от предходни периоди или недължимо оторизирани суми, за които е издаден АУПДВ, или приспаднати суми от изискуеми задължения по други схеми и мерки, администрирани от ДФЗ".

Вижда се, че са предвидени няколко различни хипотези, но коя от тях е относима за процесния случай, не е конкретизирано. Обстоятелства, изясняващи предвидените варианти, не са посочени в уведомителното писмо като причина за удържаната сума.

В отговор на докладната записка, изх. № 01-220-2600/61#2 от 19.02.2019 г., на 25.02.2019 г. от директорът на ОД на ДФ „Земеделие“ – [населено място], директорът на Дирекция „Директни плащания“ към ДФ „Земеделие“ отговаря, че прихванатата сума от 4365.38 лева от оторизираното плащане по Мярка 14 на [фирма] е на основание установена „сума на неудържаната санкция“ по Мярка 12/ Натура 2000 в подаденото заявление за подпомагане по схемите и мерките по директни плащания на кандидата за кампания 2017 с УИН 22/060617/85996.

В хода на производството пред АССО, въпреки указанията на съда към ответната страна да представи доказателства, установяващи съществуването на фактическите основания, посочени в ожалвания административен акт, от процесуалното поведение на страната е видно, че същата е дезинтересована от проведеното пред АССО производство, тъй като освен, че не изпълнява указанията на съда, не ангажира представителство и не участва активно в производството.

В хода на производството пред АССГ, с Разпореждане от 07.11.2019 г., председателят на състава отново разпределя доказателствената тежест между страните като указва на ответника, че негова е доказателствената тежест да установи

съществуването на фактическите основания, посочени в оспорения акт, както и изпълнението на законовите изисквания при издаването му. Процесуалното поведение на ответника остава същото, каквото е било и пред АССО.

По отношение на указанията към жалбоподателя, а именно, че носи тежестта да докаже съществуването на фактите и обстоятелствата, посочени в жалбата, от които черпи благоприятни последици, жалбоподателят депозира молба до съда, на 28.07.2020 г., с която заявява, че изложеното в жалбата представлява отрицателни факти, които съгласно разпоредбите на ГПК не подлежат на доказване.

Едва на 03.02.2021 г., директорът на Областна дирекция ДФ „Земеделие“ депозира за първи път в настоящото производство молба, с приложено към нея Уведомително писмо, с изх. № 02-220-2600/337 от 30.01.2021 г., съдържащо таблици с оторизирани суми и извършени плащания по отношение на [фирма], в които фигурират данни за Мярка 12/Натура 2000. В подточка към писмото е отбелязано, че „По схеми и мерки, базирани на площ, администрирани съгласно чл.19а от Делегиран Регламент № 640/2014 на Комисията са начислени неударжани санкции в размер на“ Мярка 12/Натура 2000 - 4365.38 лева. Писмото е подписано от зам. изпълнителен директор ДФ „Земеделие“.

Видно от датата на издаване на горецитираното Уведомително писмо, същото е издадено на 30.01.2021 г. - две години след оспорвания акт, издаден на 06.02.2019 г, в който не е било конкретизирано основание за прихващане. На следващото място, Уведомителното писмо, което по същността си представлява индивидуален административен акт, следва да бъде връчено на адресата си, при спазване на административнопроизводствените правила, гарантиращи правото на засегнатата от акта страна да изложи възраженията си в срок. По делото не са представени доказателства, че Уведомителното писмо от 30.01.2021 г. е станало достояние на адресата си, нито, че след изчерпване на административнопроизводствените способности актът е влязъл в сила, поради което няма как същият да се цени като годно доказателство към настоящия момент и в това производство.

От представените по делото годни доказателства не може да се направи ясен и категоричен извод какво е конкретното основание за ударжане на сумата от 4365.38 лева - дали става въпрос за суми, в резултат на санкции от предходни периоди или недължимо оторизирани суми, за които е издаден АУПДВ, или приспаднати суми от изискуеми задължения по други схеми и мерки, администрирани от ДФЗ. Липсващите мотиви, дължащи се от административния орган и то преди издаване, а не след издаване на административния акт, не могат да бъдат заместени впоследствие, защото излагане на мотиви впоследствие означава дописване на акта, което е недопустимо. В съответствие с Тълкувателно решение № 16/31.03.1975 г. на ОСГК на ВС, мотивите към административния акт могат да бъдат изложени и отделно от самия акт най – късно до изпращането на жалбата срещу акта, в съпроводителното писмо или в друг документ към изпратената преписка, изхождащ от същия орган, а не от процесуалния му представител, както е направено в процесния случай.

Поради това след като административният орган не е посочил конкретното

основание на прихващането, се ограничава правото на защита. Посочването на фактическите и правни основания за издаването на акт от страна на органа са предпоставка, обуславяща възможността за упражняване на контрол върху същия, а и за възможността за организиране на адекватна защита спрямо него. В тази част административният орган е нарушил изискването на чл. 59, ал. 1 и ал. 2, т. 4 АПК.

В този смисъл е и съдебната практика на Върховния административен съд - Решение № 12379 от 19.11.2015 г. на ВАС по адм. д. № 5761/2015 г., IV о.; Решение № 1286 от 28.01.2013 г. на ВАС по адм. д. № 12402/2012 г., Решение № 2390 от 19.02.2013 г. на ВАС по адм. д. № 13640/2012 г., IV о., Решение № 2490 от 20.02.2013 г. на ВАС по адм. д. № 13124/2012 г., IV о.

От друга страна, съгласно чл. 103, ал. 1 от ЗЗД, когато две лица си дължат взаимно пари или еднородни и заместими вещи, всяко едно от тях, ако вземането му е изискуемо и ликвидно, може да го прихване срещу задължението си, т. е. ликвидността и изискуемостта са абсолютни предпоставки за извършване на прихващане. Представените доказателства по делото не са достатъчни, за да се приеме, че ДФЗ има вземане спрямо жалбоподателя, което да е ликвидно, т. е. безспорно установено по основание и размер, респективно изискуемо. В случай че насрещните престации не са определени по основание и размер, компенсация не би могла да бъде извършена, защото не е налице яснота какво и колко се прихваща. Едва когато насрещените вземания са безспорни, може да се осъществи прихващане, като основанието за същото трябва изрично да бъде посочено в съответното уведомително писмо.

Мотивиран от изложеното до тук, съдът намира, че издаденият от ответника акт е незаконосъобразен и като такъв следва да бъде отменен, а жалбата срещу него следва да бъде уважена.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК на жалбоподателя следва да бъдат присъдени разноски в размер на 50 лева платена държавна такса и 500 лева адвокатско възнаграждение.

Предвид изложените съображения, Административен съд София-град, Трето отделение, 60-ти състав, на основание чл. 172, ал. 2 от АПК

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК] Уведомително писмо № 01-220-2600/61 от 06.02.2019 г. за извършена оторизация и изплатено финансово

подпомагане по мярка 14 „Хуманно отношение към животните“ от ПРСР за периода 2014 -2020 г., издадено от директора на Областна дирекция на Държавен фонд „Земеделие“ – С. – град, с която е прихваната сумата от 4365.38 лева от оторизираната сума от 6933.17 лева.

ВРЪЩА преписката на административния орган за произнасяне, при спазване дадените от съда указания по тълкуване и прилагане на закона.

ОСЪЖДА Държавен фонд "Земеделие", [населено място] да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], ет.1, офис 105 сумата от 550 (петстотин и петдесет) лева, представляваща разноски по делото.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14- дневен срок от получаване на съобщението.

СЪДИЯ: